

[Krarup.]

gere Vejstrækninger. Den anden skelsættende Bestemmelse er den, at Snekastningsarbejdet i Sognekommunerne kan udføres med lejet Mandskab, og at Udgifterne hertil ligesom andre Vejudgifter kan tages med ved Beregningen af Kommunernes Andel i Motorafgifterne.

Som det tredje nye i Lovforslaget kunde jeg nævne Anskaffelsen og Anbringelsen af Sneskærme. Det er en Foranstaltning, der nok skal vise sig nyttig. Jeg har gennemgaaet de Beretninger, der er kommet fra de forskellige Amtsvejinspektører, og de udtaler sig alle meget rosende om disse Sneskærme, som vi kun har kort Erfaring med. En fornuftig Brug af Sneskærme vil sikkert til en vis Grad overflødiggøre Lovforslagets Bestemmelser om Ret til Ekspropriation af Jord til Bygning af Jordvolde og til Beplantninger.

I det andet høje Ting har der været talt om, at Loven vil kræve Millionbeløb, for at man kan faa Vejene holdt farbare. Det tror jeg egentlig ikke. Selvfølgelig vil Nyordningen koste mere end den nuværende Ordning, for den var ganske gratis; end ikke Snefogderne fik en Dusør for deres Arbejde, selv om det foregik om Natten, det kan jeg bevidne; og det var tit en haard Tørn, de havde. Nu tror jeg ogsaa, at samtlige Partier er enige om, at saadan kan det ikke gaa længere. Der vil blive Udgifter, men disse Udgifter bliver vist ikke afskrækkende. Amtsvæsenet vil ved en fornuftig Opstilling af Sneskærme i væsentlig Grad kunne hindre Dannelsen af Sne-driver, og et nogenlunde jævnt Lag af Sne kan erfaringsmæssigt holdes ryddet ved Hjælp af Vinkelpløve og Sidepløve, som har en god stærk Lastautomobil bag sig. Og Udgifterne til Automobile og Mandskab, Snepløve og Sneskærme vil ikke være uoverkommelige. Samtidig faar vi Mulighed for en bedre, hurtigere og grundigere Snerydning end ved den nuværende Ordning, hvor alting skal gøres med Haandarbejde, med den gammeldags Skovl. Sognekommunerne vil efter mine Erfaringer — ganske vist fra de sjællandske Forhold — heller ikke faa store Udgifter. Jeg mener nemlig, at Sognekommunerne i vid Udstrækning vil være nødt til som hidtil at tage deres Tilflugt til Naturalarbejde.

Jeg kan henvise til en bestemt Kommune, hvor jeg kender Forholdene saa nogenlunde. Der er i denne forholdsvis lille sjællandske Kommune 23 km Landevej, deraf er 5 km Amtsvej. Snekastningen paa disse 23 km Landeveje er hidtil udført af

8 Arbejdshold, idet Arbejdet har været delt i 8 Arbejdskredse; i hver Kreds har der da været ca. 15 Mand, hvilket giver en beregnet Arbejdsstyrke paa ca. 120 Mand. I Praksis maa man dog nedskrive det Tal noget, man kommer vel vanskeligt højere end til 80—100 Mand. Denne Arbejdsstyrke er altsaa disponibel med kort Varsel til Udrykning naar som helst. Det er den ene Maade at gøre det paa. Men skal man til at leje Folk til det i denne Sognekommune, vil man opdage, at der findes højst 20 Løsarbejdere, og af dem har endda nogle fast Arbejde i hvert Fald en Del af Dagen, saa at de ikke kan melde sig. I Virkeligheden vil der altsaa kun være en 10—15 Mand, som er parat til at rykke ud med Skovlen, naar der bliver kaldt. Disse 10—15 Mand vil være stærkt efterspurgt, først og fremmest af Amtsvæsenet, som skal sikre sig i hvert Fald nogen Hjælp til Efterkastning, men ogsaa af de snekastningspligtige ude i Sognekommunen. En Mand som Dyrslægen kan dog ikke standse sin Praksis for at kaste Sne, men maa stille en anden Mand for sig. Det samme gælder ældre Husejere og Enker; der er i det hele taget altid en Del, som hellere vil leje en Mand end selv drage ud paa Landevejen med Skovlen. Endelig løber der Baner rundt omkring i Sjælland, og i Nærheden af denne Kommune er der ogsaa en, der nok i en Snevinter skal bejle til de 10—15 Mand, som Kommunen har. Saa er der kun een Udvej for Sognekommunen, naar Sneen skal væk, nemlig at udskrive Arbejdet paa den gammeldags Maade som Naturalarbejde. Der kan med Tiden, vel sagtens ogsaa i en saadan mindre Kommune, blive Tale om at slaa sig sammen med Nabo-kommunen om en Snerydningmaskine, men foreløbig tror jeg nu, at det vil komme til at gaa i alt væsentligt paa den gammeldags Manér.

Lovforslagets Fordele ligger, saa vidt jeg kan se, for det første i, at Sognekommunerne fritages for at kaste Sne paa Amtsvejene, for det andet i, at Snekastningsarbejdet valgfrit kan udføres med lejet Arbejdskraft eller som Naturalarbejde, og for det tredje i, at der af Motorafgifterne anvises Dækning for i hvert Fald en meget betydelig Del af Udgifterne til lejet Mandskab, Snerydningmaskiner og Anskaffelse og Opstilling af Sneskærme. Disse Fordele er, saa vidt jeg kan se, iøjnefaldende, og Lovforslaget er i det hele taget saa meget bedre paa alle Punkter end den nuværende Ordning, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.